

עלילונים ומחותנים.

דבר אחר על בן עלמות אהוביך - יפה הוא מי שאמר, על מות אהוביך. שחרי בדבר זהה בעלי הרינוי מתבושים, ובשביל שהקטנות הן נקשרת בשם שלמעלה יותר, נחשכת לפני הקודוש ברוך הוא מכל הקרבנות והועלות. אמרה נסחת ישראל: אני בקורת ואתה פשען, משכני אחיך גרוואה וגוו. גרוואה, כמו שנאמר על בן עלמות אהובך, אני וכל האוכלויסים, שחרי כלם אחוזים بي, ולאן משכני, שחרי ביהם תלויים.

הביאני הפלח חדריו. אם יכנסו אותו לחריו, נגילה ונשמה בך, אני וכל האוכלויסים. שנינו, כל האוכלויסים בשעה שכנסת ישראל שמה ומתיברכת, כלם שמחים, אז תדין לא שרי בעולם. ועל זה כתוב (תהלים צ) ישמחו השמים ותתגל הארץ.

בי בענן אראה על היפפרת. אמר רבי יהודה, אשריהם האדיים שהקדוש ברוך הוא רוץ בគבוזם. וشنינו, מלך בשר ודם, אם אדם רוכב על סוסו, הוא בן מנות, והקדוש ברוך הוא הרביב את אלהיו על שלו, שפתוח המלים-ב (ויעיל אליהו בסערה השמים וגוו). באן מה כתוב? ולא ימות כי בענן אראה על היפפרת. והקדוש ברוך הוא הכנסו למשה בו, זהו שפתוח (שמות כד) ויבא משה בתוך הענן, בתוך הענן ממש, כי בענן אראה על היפפרת. זהו שפתוח, (ישעה ז) וברא ה' על כל מכוון הר ציון ועל מקראה ענן יומם ועשן. וכתווב, (שמות ט) כי ענן ה' על המשכן יומם.

ולזמרא קמץ, ומתקפן אשפחן ברכךן בכלחו תפתי, ומתקברכין על אין ומתפאי. דבר אחר על בן עלמות אהוביך. שפיר הוא מאן דאמר. על מות אהוביך, דהא במלחה דא מאיריהון דдинין אתפסמן, ובגין דהאי קטרת, אהקטר במשחא דלעילא יתיר, אתחשב קמיה דקודשא בריך הוא, מכל קרבניין וועלון. אמרה כנסת ישראל, אנה בקטרת, ואנת במשחא, משכני אחיך גרויאה וגוו. גרויאה: כמה דעת אמר, על בן עלמות אהוביך. אנה וכל אוכלויסין, דהא בלהו בי אחידן, ועל דא משכני, דהא כי פליין.

הביאני הפלח חדריו. אם ייעול לי מלכא באדרוי, נגילה ונשמה בך, אנה ובלהו אוכלויסין. פאנא, בלהו אוכלויסין, בשעתא דכנסת ישראל חדאת ומתקברכא, בלהו חדאן, ודינא לא שריא כדין בעלם. ועל דא כתיב, (תהלים צ) ישמחו השמים ותתגל הארץ.

בי בענן אראה על היפפרת. אמר רבי יהודה, זפאיין אינון צדייקיא, קודשא בריך הוא בעי ביקריהון. ותגינה, מלך בשר ודם, אי בר נש רכיב על סוסיא דיליה, בר קטלא הוא, קדשא בריך הוא ארביב אליהו על דיליה, דכתייב, (מלים ב ב) ויעיל אליהו בסערה השמים וגוו. הכא מא כתיב, ולא ימות כי בענן אראה על היפפרת. וקודשא בריך הוא עיליליה למשה ביה, הדא הוא דכתיב, (שמות כד) ויבא משה בתוך הענן, בתוך הענן ממש, כי בענן אראה על היפפרת. הדא הוא דכתיב, (ישעה ז) וברא ה' על כל מכוון הר ציון ועל מקראיה ענן יומם ועשן. וכ כתיב, (שמות ט) כי ענן יי' על המשכן יומם.